

Durmuş Hocaođlu

Müslümanlığın Paradoksu: En Mükemmel Din Çok Geri İnsanların Elinde!

Zaman., 28 Ocak 1999, Perşembe., s.13 [“Fikir Platformu” sayfası]

Durmuş Hocaođlu, *Zaman* Yazıları Sıra No: 17

Atıf:

- Hocaođlu, Durmuş., “Müslümanlığın Paradoksu: En Mükemmel Din Çok Geri İnsanların Elinde!”,
Zaman., 28.01.1999, Perşembe., s.13

Not:

- I: Bu yazı daha önce, Aksiyon’da aynı adla yayınlanmıştır
[*Aksiyon.*, Yıl: 5, Sayı: 216., Tarih: 23.01.1999-29.01.1999 (Cumartesi-Cuma)., s. 20]
II: Ara başlıklar editör tarafından konmuştur.

İdrâk etmiş bulunduğumuz Ramazan’da da daha öncekilerde olduğu gibi, Medya’nın büyük kısmında İslâm üzerine hayli mürekkepler ve nefesler tüketildi. Yazılan ve söylenenlerin hemen-hemen tamâmının ortak noktasının, samîmiyet, ehliyet ve liyâkat mertebesi ve derecesi ne olursa olsun, *İslâm dîninin mükemmelliğinin bir kere daha vurgulanması* olduğunu söyleyebiliriz. Bilinçli bir Müslüman olarak bu beyanlara prensip îtibâriyle katılmamaklığım elbette söz konusu olamaz. Ancak, çok önemli addettiğim bir husûsu burada dile getirmek gereğini duymaktayım: Bu kutlu ay Müslümanlar arasında bir nefis murâkabesine, bir “öz-eleştiri”ye vesîle olsaydı, çok daha hayırlı olurdu.

Vurgulayarak belirtmek isterim ki: “İslâm Dini” — ki ben buna “Numenal İslâm” tâbir etmekteyim — ile O’nun yaşanan şekli olarak tanımlanabilecek olan “Müslümanlık(lar)” — buna da “Fenomenal İslâm(lar) tâbir etmekteyim — arasında, yâni “olması gereken İslâm” ile “var-olan İslâm” arasında çok büyük bir açığı ve farklılaşma mevcuttur.

Müslüman olmaktan gurur duyan, dînini ciddiye alan bilinçli bir müslüman olarak bu vaziyetten olağan-üstü bir rahatsızlık ve ızdırıp duymaktayım; ızdırabım adetâ somutlaşıyor ve bedenimi yakıyor.

Medeniyet Savaşında Mağlûbiyet

Çünkü, öncelikle kabul edilmelidir ki, İslâm Dini (Numenal İslâm) değil ama Yaşanan (Fenomenal) İslâm(lar), veya Müslümanlık(lar), Batı’nın meydan okumasına cevap

verememiş olduğu için, tarih çapında büyük bir medeniyet savaşını kaybetmiştir, mağlûptur ve her mağlûbiyet gibi onun da faturası çok ağırdır.

İmdi:

İslâm Dünyası (veya daha sahih bir tâbirle: Müslüman Dünya) yeterince bilinçli olmanın çok ötesindedir; “kritik” nedir habersizdir; her kazancını kendi hânesine, her kaybını başkasının hanesine fatura etmektedir.

Müslüman Dünya — söylemekten hazer ediyorum — fevkalhad câhildir, öyle ki, “Bilgi”ye, “Bizâtihi Bilgi”ye itibâr etmemekte, hattâ ona ihtiyaç duymaz, bilgisiz bir hayatın da pekâlâ mümkün ve belki de dahası ve en dehşet vericisi, *müreccah* olduğunu düşünüyor gibi bir görüntü vermektedir; nitekim, fen, teknik, sosyal bilim alanlarının hemen-hemen hiçbirisinde Müslümanların adı yoktur; üzerinde Müslümanların patentini, markasını, imzâsını taşıyan ciddî bir zihin (ve emek) ürünü bulmak imkânsız gibidir. İslâmî bilimlerin birçoğunda dahi vaziyetin pek parlak olmadığını da bu meyanda hâtırlatmak gerekir.

Akletme ve Düşünme

Müslüman Dünya, iyi düşünebilmekte değildir. Omuzların üstünde duran ‘kafa’nın çiçek saksısı değil Yaratan tarafından düşünmek için bahşedilmiş en kıymetli ve eşsiz bir cihaz olduğu, Yer’in ve Gökler’in hâlıkı ve sahibi olan Allah’ın Kutsal Kitap’ta 800’den fazla yerde düşünmeyi hatırlattığı, hattâ emrettiği unutulurak akletme, düşünme reddedilmektedir.

Müslüman Dünya, cehâletini bazan o raddeye vardırmaktadır ki, handiyse, bir miktar abartma ile, Müslümanların büyük ekseriyetinin bilinç-altlarında, sâdece ve yalnız *müslüman* olmalarından dolayı Allah’ın kendilerine “özel hizmet” ile me’mûr, hattâ îcap ederse bu maksatla Eşya’nın kaanonlarını dahi değiştirmekle mükellef olduğu gibi çarpık ve sakat bir düşünce yattığı dahi söylenebilir.

İktisâdî Gerilik

Hemen-hemen bütün Müslüman ülkeler iktisâden geridir, bazıları fukaralığın en alt düzeyindedir. Bütün Müslüman Dünya’nın ekonomik üretiminin tamamı meselâ bir Almanya’nın topuklarına çıkamamaktadır. Bir kısımları zengindir; ama bunun da menbâi artık git-gide değeri düşen Tanrı vergisi Petrol’den başkası değildir; Batı’nın zenginliğinin arkasında emek, üretim, bilgi, zekâ, Matematik, Fizik, Kant, Gauss, Newton, Einstein ilh.. yatarken, emek ve zekâ ürünü, üretim sonucu olmayan bu zenginlik ise dünkü deve çobanlarını mîde bulandıran görgüsüzce bir isrâfa sürüklemekten başka bir sonuç vermemektedir.

Antidemokrasi

Hemen-hemen bütün Müslüman ülkeler, anti-demokratiktir ve zulüm idârelerinin pençesindedir. Müslümanlar, bu en güzel dinin, bu özgürlükler dininin mü’minleri, kendi ülkelerinde siyâsî erk konusunda söz sâhibi değildirler; hepsinin tepesinde şu veya bu şekilde despotlar, tiranlar, hanedanlar, oligarşiler bulunmakta ve insanların adetâ kendilerine secde ettirmektedirler. İslâm dünyasında Saddam tek değildir, neredeyse her müslüman ülkede birer özel Saddam veya Saddamlar vardır; öyle ki, İslâm dünyasındaki rejimin genel adının “Saddamokrasi” olarak patent altına alınması dahi kaabildir. Fakat belki de en vahîmi, Müslümanların kaahir ekseriyetinin bu hâli içlerinde meşrûlaştırmış olmasıdır; bu, İslâm dünyasında “özgürlük bilinci”nin çok alt düzeylerde olmasından başka bir anlam taşımaz.

Yâni şöyle de diyebiliriz: Müslümanların özgürlüksüzlüğü ‘hâriçte’ olmaktan ziyâde ‘dâhilde’, zihinlerin içinde başlamaktadır.

Bütün bunların netîcesi olarak, hemen-hemen bütün Müslüman ülkeler, siyâseten güdümlüdür ve hiçbirisinin — bölgesel entrikalar hâricinde — dünyada dikkate ve kaale alınması zarûrî olan, dünya çapında bir ağırlığı, îtibârı ve ciddiyeti yoktur.

İslâm, Müslümanlara Göre Algılanıyor

Müslümanlar hiç düşünmemektedirler ki, diğer insanlar, İslâm dini hakkındaki hükümlerini, bütün komplekslerinden arınmış olarak, sâfi platonik hakîmâne bir hakikat araştırmacılığı ile tetkik ederek vermekte değildirler; Dünyada kaç gayri müslim böylesine yürekli ve zahmetli bir cehdi göze almakta ve vardığı netîceleri de dürüstçe itiraf edebilmektedir. Hayır! Dünya, “İslâm” hakkındaki hükmünü “bizlerden gördükleri” ile vermektedir. Yâni bizler nasıl bir manzara resmetmekte isek, diğer tâbirle Müslüman Dünya’nın müslümanlığı ne ise, Dünya onu görmekte, onu bilmekte ve gördüğü bu “Müslümanlık”ı asıl “İslâm” olarak algılamaktadır. Daha da açık bir ifâdeyle: Müslümanlar ne hâl üzre ise, dünyanın gözündeki “İslâm” da odur.

Hâlbuki, Müslümanlığın manzarası hiç de iç açıcı değildir. Müslümanlar, bütün dünyada çok kötü bir İslâm manzarası resmetmekte, çok kötü bir İslâm tanıtımı yapmaktadırlar. Müslüman Dünya, iyi bir hâl üzre bulunmamaktadır, o sebeple de İslâm’ı temsil etmeye tam olarak ehil değildir.

Müslüman Dünya, İslâm’a Yakışmıyor

Hâsılı: Müslüman Dünya, İslâm’a yakışmamakta, O’na yazık etmektedir. Çünkü, dünyanın en mükemmel dini dünyanın en mükemmel insanların elinde bulunması îcap ederken — haydi *en geri* demeyelim ama — çok geri insanların elinde bulunmaktadır. Bu hâl, “Müslümanlığın Paradoksu”dur.

Bu mudur, adı güzel kendi güzel Muhammed’in — salât ve selâm O’na olsun — ümmeti!

Müslüman Dünya, kendisinden utanmıyorsa Allah’tan ve Resûlünden utanmalı, İslâm’a yakışmanın, ona lâayık olmanın yollarını keşfetmelidir.

İlk teklif benden.

1: Geliniz önce şu aksiyomu kabul edelim: “Kişinin başına ne gelirse hepsi kendi eseridir.”

2: Sonra da şu tesbîti reddetmeyelim: “İslâm’a yakışmıyoruz.”

3: Ve şu suâle de kemâl-i ciddiyetle cevap arayalım: “Nerede hatâ yaptık ve yapmaya devam ediyoruz?”

NOT: Buradaki tenkîdin muhatabının, içinde çok değerli birey müslümanların bulunmasına rağmen bütünü tedvîr ve temsil etmesi mümkün olmayan genel Müslüman Dünya olduğuna dikkat edilmesi hassaten ricâ olunur.

